

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petarostopne petič-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 35.

Ricmanjsko cerkveno vprašanje.

Ricmanje, 19. junija 1904

II.

Smešno je bilo videti, kako je na razpravi dne 3. maja 1900 znani c. kr. okrajni glavar Schaffenhauer iz Kopra položil na mizo velikanjske kartone, na katerih so bile naznačene razne daljave krajev koprškega okrajnega glavarstva. Celi dve uri so gospodje z gubili s tem, da so zrasčunali daljavo iz Doline do Boljuncu, a vsak otrok bi jim bil v hipu povedal, da znaša daljava iz Doline v Boljuncu 20 minut! S takimi igrami se tudi priprostim kmetom več ne imponira.

Na tej komisiji je bil navzoč tudi novi dolinski župnik gosp. Jožef Zupan. Zastidlo je, da ni gospod župnik ves čas odpril ust, in vendar se je šlo za razkoso dolinske župnije. Pa saj si je mislil, kaj meni to mar, saj sem jaz inštaliran brez vsakih pogojev na obseg cele dolinske fare in njenih bogatih dohodkov, saj je to le kome-dija, samo pesek v oči neumnim kmetom. Gospod župnik Jožef Zupan ne bi bil nikdar prišel v Dolino, da ga niso inštalirali na celi obseg stare fare s petimi kaplanijami. Zato nam je koncem razprave rekel c. kr. okrajni glavar gosp. Schaffenhauer, da bomo morali tudi v bodoče plačevati dolinski duhovnike, dokler se vsa ta zadeva ustanovitve novih župnij ne izvrši, pri tem si je gotovo gospod glavar mislil, da 50 let še gotovo ne, je za določeno po občinskih dvorani glasno iz 100 gri odločno: Ne, ne bomo več plačevali!

Temu odgovoru je pridodal g. okrajni glavar: Če ne boste hoteli plačevati izlepa, ima

vlada na razpolaganje žandarmerije in vojske, pa bomo te poslali na vas! Pri teh besedah je pa zaoril po dvorani tak krik, da je gospod glavar prebledel ter se naglo umaknil v sosedno sobo. Dostaviti mi je, da so se odposlanci posameznih kaplanij izjavili na tem shodu pripravnim, prispevati po zakonu k vsem potrebščinam, ki so v zvezi z ustanovitvijo novih župnij. Na ravno omenjeni razpravi je bil prečitani tudi neki odlok tržaškega ordinarijata, iz katerega smo jasno razumeli besede: Da so vzroki (namreč oddaljenost) za ustanovitev novih župnij v Klancu in Podgorju, a da **ni nobenega vzroka** za ustanovitev novih župnij v Ricmanjih, Borštu in Boljuncu, češ, da so preblizu »matere fare«, čeravno je Ricmanje oddaljeno od Doline celo uro hoda. Po domače bi rekli: kaplaniji v Klancu in Podgorju malo nosita dolinski duhovščini, ona v Klancu le nekaj pobere kaplanu, ona v Podgorju celo nič razen takš in stolnine župniku ter se od Doline po par ur oddaljena, a one v Bregu, to je Boljuncu, Borštu in Ricmanju, te morajo ostati priklopane k Dolini, te so polnile nekdanji klet dolinskemu župniku s sladko bržanko! In povrh tega imajo tam tudi cerkve precej premoženja, ki ga oskrbujejo dolinski župniki!

Vrh vsega tega je izdalo tržaško c. kr. namestništvo parolo: Slovencem nobenih novih župnij! Slovenci ne smeje nikjer napredovati, ni v verskem, ni v gospodarskem, ni v političnem pogledu!

In take srednjeveške razmere, kakor v dolinski župniji, se nahajajo tudi drugod po Primorskem.

Dokaz temu, da so gospodje tako mislili, je dejstvo, da ni po pre-

teku skoraj 5 let še v nobeni omenjenih kaplanij ustanovljena samostojna župnija!

Taka je stvar! Dolinski župnik g. Jožef Zupan se še dandanes bje po svojih prsih, rekoč: Jaz sem župnik cele fare v starem obsegu, torej tudi v vseh petih kaplanijah, jaz sem inštaliran tudi na vse stare dohodke — čeravno mu jih kmetje v omenjenih kaplanijah več ne dajejo.

Takoj po smrti župnika Varla poslali smo izjavo na tržaški škofijski ordinarijat in na tržaško c. kr. namestništvo, da ne bomo več v prihodnje plačevali dolinskih duhovnikov, ki nam ne služijo, a da se od svoje strani odrekamo tudi onim par mašam, ki so jih na leto v posameznih kaplanijskih cerkvah opravljali dolinski duhovniki.

Tržaški ordinarijat je ukazal vzlic temu dolinskemu duhovniku, naj hodijo nadalje maševat v podružnice, a ko so leta 1900 okoli sv. Ivana Boljuncani zaprli dolinskemu kaplanu pred nosom svojo cerkev, je izprevidel tudi tržaški ordinarijat, da se ne more z glavo ob zid ter prepovedal dolinski duhovščini, naj ne hodi maševat več po kaplanijah.

Toda pri vsem tem sta si mislila tržaški škofijski ordinarijat in c. kr. namestništvo, kar sem že omenil, da sčasom se bomo kmetje naveličali te obstrukcije, se vdali zopet v stare razmere ter tudi nadalje plačevali dolinske duhovščine, ter da bomo pustili, da nas bo ista za naš denar še nadalje šikanirala in nadlegovala. To pot so se gospoda v Trstu zmotili.

Ko smo mi Ricmanjci jasno videli, da nas vodita tržaški škofijski ordinarijat in c. kr. namestni-

štvo v Trstu, po domače rečeno, za nos, da igrata z nami grdo igro in da ni nobenega upanja, da bi se rešili krivičnih bremen ter dobili samostojno župnijo, sešli smo se v posvetovanje vsi ricmanjski hišni gospodarji ter soglasno sklenili, da to pot ne odjenjamo na noben način, ampak da poizkušamo v slučaju najkrajnejše korake, da se otresemo neznanega jarma ter da se iztržemo iz kreppljeve nenasitne dolinske »matere fare« ali pravzaprav »maševne fare«. Obrnili smo se torej z dobro utemeljeno prošnjo na prečastni škofijski grško-katoliški ordinarijat v Križevcih na Hrvaškem, v kateri prošnji smo natančno naštetali svoj mučni položaj ter navedli vzroke, zakaj da hočemo izstopiti iz latinskega na grško-katoliški obred, ter smo prosili za vsprejem v grško-katoliški obred in zvezo z grško-katoliško škofijo.

Vojna na Daljnem Vzroku.

Ekspedicija admirala Skridlova je završila s sijajnim uspehom.

Pet transportnih ladij z vojaštvom, določenim najbrže, da bi se izkrcalo v obližju Vladivostoka, je bilo uničenih, več drugih ladij pa, ki so bile obložene s premogom, zajetih in odpravljenih v vladivostoško pristanišče. Za Japonce je to skoro najhujši udarec, ki so ga doživeli v tej vojni. Izgubili niso samo okoli 5000 svojih vojakov, kar že pomenja toliko, kakor da bi bili izgubili veliko bitko, marveč zadan jim je hud udarec tudi v trgovskem oziru, ker se v bodoče zlasti trgovske ladje ne bodo upale na morje vsled vedno grožeče nevarnosti, da jih zajmo Rusi. S tem bo seveda še občutnejše oškodovana japonska trgovina, ki se je že sedaj nahajala v hudi krizi.

Admiral Skridlov pa je s svojim drzovitim morskim pohodom indirektno pomagal tudi Port Arturu. Japonci so se namreč v zadnjem času že zibali v sladki zavesti, da jim iz Vladivostoka ne preti nobena nevarnost več, in jim ni niti več prišlo na misel, da bi doma potrebovali v obrambo domačega obrežja in v varstvo vojaških transportov vojnega brodogoja. Zato niso ni malo premišljali, da bi ne koncentrirali pred Port Arturjem vsega svojega razpoložljivega brodogoja, to tembolj, ker je eskadra admirala Toga v zadnjem času trpela toliko, da je bila nujno potrebna, da se okrepi, ako naj še z uspehom nadaljuje blokado portarturške trdnjave. Ker v zadnjem času niti vojaških transportov niso eskortirale vojne ladje, kakor je sicer običajno in ker tudi eskadra admirala Kamimure, ki je imela nalogo, da prepreči vsako akcijo vladivostoškega brodogoja, očitno ni bila na mestu, se mora z gotovostjo sklepati, da je vse vojne ladje nujno potreboval admiral Togo pred Port Arturjem, ker na to vendarle ni misliti, da bi bili Japonci toli brezbržni in malomarni, da bi brez posebnega vzroka odposlali iz domačega vodovja vse svoje vojne ladje. In če je to res, potem je to dokaz, da je eskadra admirala Toga že zelo oslABLJENA in da sama že ni bila več sposobna z uspehom operirati proti portarturškemu brodogoju.

Vkljub temu pa, da je Togo v zadnjem času poleg svoje eskadre imel na razpolago tudi eskadri admirala Kamimure in Uria, vendar ni mogel napram Port Arturu doseči nikakih uspehov.

Imenitno uspeli pohod admirala Skridlova in Korejsko morso ožino ob japonski obali, ki je naravnost konsterniral celo Japonsko ne samo radi nenavadne drzovitosti, marveč zlasti zaradi nepričakovano velikega uspeha, bo Japonce prisilil, da bodo svoje brodogoje delili. Za opazovanje vladivostoškega pristanišča bo treba močne

LISTEK.

Na kresni večer.

Spisal Ivo Blažič.

Adjunkt Milan Dobravec je došel na planinico, prijetno, lepo, poraslo z bujno dehtečo travo in pničnimi cvetkami. Kropko je potegnil vase sveži zrak, zazdehal in se spustil na tla.

V vsi bajnosti je ležala pod njim dolina; trgi in vasi so se gubili v daljavi kakor meglice, plavajoče nad majnikovim svetom. Nebo se je dotikalo gora, ki so strmele kvišku; težke, velike ekale so visele na robovih in pretile vsak trenotek potegniti s seboj celo kopico drugih. Ali s hrepenečim srcem pritiska gora nase svoje ljubčke, ker se boji izgubiti svoj kras.

Mrak je previdno prilezel od vseh kotov in odel s svojim temnim, neprozornim plaščem tiho dolino in kvišku kipeče gore.

Morda bo utihnil svet, morda bo legel k počitku? Ne!

Že miglja in giblje. Pastirji zavriškajo, glasno in veselo, kakor bi hoteli naznaniti vsemu svetu, da jim srce bje radosti. Nad trgom se jih

je zbrala cela tropa. Smeh in glasno pogovarjanje prihaja na ušesa adjunktu Milanu.

Prvi strel počí. Ogenj se pokaže, goreti začne, kmalu šviga plamen visoko in iskre padajo naokrog.

He, kresni večer! Kresi gore povsod kamor pogledaš, po gorah, po dolinah. In ljudje se vesele, radujejo se z naravo, ker je tako prijetno, ker tako boža lahna sapica po mladih licih, da nehoti spreleti človeka ugodna prelest.

Adjunkt Milan je ležal v tej naravi, polni poezije in lepote na mehki travi. Doli pod njim se je drevil urni gorski potok po ozki strugi, ograjen od pripogibajočih se vej skromnih lesk. Po strmini je pa strel med skalovjem na vlažni prsti tuintam nizki brest. Lahna sapa je pripogibala veje, da so šuštele, se sklonile druga k drugi in govorile tiho, veliko pesem o ljubezni.

Milana ni brigala mnogo ta lepota. Glavo je naslonil na roke in opazoval na brbtu leže oblake, ki so se počasi in leno vozili po nebesnem svodu.

Odprla so se vrata njegove duše in tiho, brez vprašanja so stopili vanjo spomini in napolnili so po-

slednji prostor v nji. Milanu so bili dobro znani, ni jih odganjal, vesel jih je bil skoro in jih zapri v dušo. Lepi so bili nekateri ko kresni večer in prijetni ko majnikov cvet, drugi so pa bili žalostni in temni ko črna noč in neprijetni, grenki kakor prvo kislo jabolko, ki ga deček utrga na vrtu in jezen vrže od sebe dez plot.

In mein gar zu dunkles Leben strahlte einst ein süßes Bild; nun das süße Bild erblichen, bin ich gänzlich nachtmüht.

Mlada je bila in lepa ko cvetoča roža ob solnčnem vzhodu. Pristopila je, ga prijel za roko in mu pošepnila komaj slišno:

»Milan!«

»Milica! ali si ti!«

»Milan, pred letom!«

Da, leto je minilo, hitro ko ura je preteklo, samo da ta ura ni bila prijetna; med rujno, penečo se vince je zamešal čas tudi malo pelina, in ta je bil grenak, da so Milanu tekla solze po licu.

Z Milico sta bila pri kresu, gledala sta ga, se veselila ko dva mlada otroka. Prijetno je dehtelo kostonjevo zelenje, bujno so cvele rože v njenem vrtu in on jih je duhal. S šopkom na prsih se je izprehajal z njo

po travnikih tam okrog trga. Kres sta šla gledat. Velik je bil in mogočno je vzpiamteval, a počasi pojemal. Enak je bil veliki, začasni ljubezni, ki prve tranotke požene krepke korenine, a je pogašena v sredi cvetočega maja.

Melanholično se je vozila luna po oboku na labnih oblaki in kukala z otožnim obličjem na zemljo. Zvezde je vodila kot pastirica svojo čredo po planini. Žalostno je bilo njeno lice, ker jo je zapustil kralj neba in legel k počitku, ona je pa morala svetiti zemlji, a strmelca je vedno v daljavo, kakor bi iskala njega, s katerim sta živila tako lepe dneve v čarobni deželi vsmira.

Šla sta z Milico po lepi, ravni poti, potok je šumel mimo, ptice so spavale po grmovju in se oddihale za prihodnji dan.

V gozdu so pa morda zaplesale novej kolo zopet vile, ker je kresni večer in ožive nekdanje naravne sile in se pomladijo in v novi moči kažejo svoje veličanstvo.

Prijetni so bili ti spomini. Vesel jih je bil on in Milica se je smehljala.

Potrkali so pa tudi stari znanci z žalobno obliko. Solze so jim ka-

pale po licih in Milana so napolnile z melanholijo. Kje je radost, veselje, kje se pomladni akordi? Ne!

Jesenska noč, mrzla in temna pokriva zemljo in nebo je oblačno.

Milanova srce je podobno jesenski noči. Odvzet mu je ponos in kras, vzlet mu je cvet.

Milica leži na postelji z uvelim licem in udrtimi očmi. Dekliški kras je izginit, rdeča lica so pobledela, smrt jih je zaznamovala z ostro koso.

Prehladila se je Milica in dva dni potem ni več vstala. Lepota in veselje ji je izginito iz obraza, žalostno se poteze.

Milano je bila odvzeta. Zaspala je in on jo je gledal. Kakor otrok je mirno izdihnila.

Pojub, poslednji poljub! Žalosten je bil Milan, žalostna tudi ona, otožno je gledalo njeno oko, ko je odhajala od njega.

»Z Bogom, Milan!«

»Milica, Milica!«

Adjunkt Dobravec se je zbudil. Fantje so vriskali, povsod naokrog se je razlegalo: Juhu!

Kresna noč je bila tako prijetna, Dobravecovo srce je pa bilo žalostno. —

eskadre, takisto pa se bode tudi za eskortiranje transportnih parnikov potrebovalo precejšnje število vojnih ladij. Vse to ladjevja se pa bode moralo odvzeti eskadri admiralu Toga, kar bo njegovo vojno silo znatno zmanjšalo. To pa bode samo v prilog ruskemu portarturškemu brodogradu, ki bo s tem pridobilo večjo akcijsko svobodo.

Iz vsega tega je pač razvidno, da je ta vsega obdobjanja vredno dejanje admiralu Skridlova za Ruse neprecenljive vrednosti in velikega pomena, da se je res čuditi, da mu javnost posveča tako malo pozornosti! Prepričani smo, ako bi Japonci izvršili kaj podobnega, da bi razni listi pisali o tem po cele tedne.

O boju pri Vafankovu, kjer se pravzaprav ni prigodilo prav nič posebnega, se sedaj piše že več nego en teden, to pa samo zbog tega, ker so se Rusi umaknili; ako bi se bili umaknili Japonci, bi se vse to opravilo z nekoliko vrsticami.

O generalu Stakelbergu se širijo najneverjetnejše stvari. Brez ozira na geografske razmere in dejanske okolnosti, ne da bi se vsaj za površno informacijo uporabil zemljevid in merilo, se bitka Stakelbergove umikajoče se armade z Japonci nadaljuje seveda — na papirju in vsak hip dobajajo s tega bojišča številne „brzjavke“, ki poročajo, da je Stakelberg zašel v zasedo, da je obkoljen, da mu je povratek odrezan, da je izgubil 10.000, 15.000 mož, da je njegova armada uničena do zadnjega moža. Od juga in severa, od vzhoda in zahoda, od leve in desne, od vsah strani se vale na uboga Stakelberga ogromne mase japonskega vojaštva. General Oku ga je pobil pri Vafankovu, sedaj pritiska nanj maršal Nodzu, od severa pa mu grozi Kuroki. A ne samo Stakelbergu grozi Kuroki, ampak tudi Kuropatkinu. Ve se že celo povedati, da je Kurokijeva armada že pri Dačičavu in da bo skoro imela srečo, uničiti dve diviziji, s katerima hiti Kuropatkin nesrečnemu Stakelbergu na pomoč, in na to definitivno poraziti vso rusko armado. Ali Kuroki prihitel preko gora iz več 100 km oddaljenega Fengvančenga v zrakovnih, ali samo na perutih — fantazije, to se seveda ne pove! In kaj je suho dejstvo množice teh vesti? Ničesar drugega, kakor da se je Stakelberg umaknil in da se ga Japonci niti upali niso zasledovati!

Tako se vojskuje na — papirju!

Vladivostoško brodograd na pohodu.

Kakor admiral Skridlov uradno poroča, se je vladivostoško brodograd vrnil popolnoma nepoškodovan s svoje ekspedicije. Najnovejše vesti zatrjujejo, da ni potopilo samo 5 transportnih parnikov, ampak uničilo tudi več drugih ladij. Iz Seula se namreč poroča, da je pretekli teden odplula iz Fuzana neka korejska ladja, ki bi morala te dni dospeti v Gensan. Toda ladje ni bilo tjakaj, pač pa je došla vest, da je

vladivostoško brodograd naletelo na njo in jo potopilo; drugi viri pa pravijo, da so jo ruske križarke zajele in odpeljale sabo v Vladivostok.

Listu „Daily Chronicle“ v Londonu se iz Tokija z ozirom na ekspedicijo admiralu Skridlova še poroča, da so ruske ladje na svojem pohodu srečale tudi japonsko križarko „Titaka“ in jo napadle. „Titaka“ je bila močno poškodovana in se je jedva z naporom vseh svojih sil mogla rešiti v bližnje pristanišče.

Izpred Port Arturja.

O dogodkih pred Port Arturjem niso došle nobene nove zanesljive vesti.

„Berliner Tagblatt“ poroča iz Čifu iz kitajskega vira, da so Japonci žrtvovali več nego 1000 mož, da so se polastili prvega forsa pred portarturško trdnjavo. Ta vest seveda ni potrjena, ako pa je resnična, dokazuje samo, kako malo so Japonci še napredovali v teku enega meseca in koliko ljudi — pred pravo trdnjavo je še 17 forov — bodo še morali žrtvovati, predno bodo prodrli do obzidja Port Arturja.

Po poročilih iz Ninčvanga je za obleganje Port Arturja določenih 90.000 mož, 70.000 mož pa za operacije v južni Mandžuriji. Zatrjuje se pa tudi, da se za naskok na portarturško trdnjavo ne bo porabila armada generala Oka, marveč šele pravkar izkreana armada generala Nogija. Oku ne bo operiral proti Port Arturju, ampak se bo odpravil proti severu. 1. t. m. je bilo 26 transportnih parnikov zbranih v Šimonoseki, ki so imeli na krovu armado, določeno za obleganje Port Arturja. Od teh ladij jih je petero potopilo vladivostoško brodograd, vsled česar tudi ostale ladje še niso odplule, kar bo povzročilo, da se bo napad na Port Artur še znatno zakasnil. Sploh pa je veliko vprašanje, ako bodo Japonci mogli napasti Port Artur pred koncem deževne dobe.

Iz Petrograda se iz privatnega vira brzjavljaja, da so vse ladje v portarturškem pristanišču na čelu jim oklopnici „Sebastopol“ in „Poltava“ in križarke „Novik“, „Bajan“ in „Askold“ pripravljene na boj in nameravajo vsak hip odpluti in napasti japonsko brodograd.

General Renenkampf v severni Koreji.

„Daily Telegraph“ javlja iz Antunga, da je general Renenkampf zasedel vso severno Korejo in prekoračil na čolnih s svojo armado reko Tumen. Rusi so zavzeli mesta Jonjempu, Sumenton in Sanhisin. General Kuropatkin je postavil fronto svoje armade proti centru Kurokijeve armade, Renenkampf pa se nahaja ob srednjem toku reke Jalu in prodira proti etapni liniji generala Kurokija, da ga napade, kadar prične Kuropatkin svoje operacije proti prvi japonski armadi, za hrbtom. Glavno

je opazoval, kako je tam ginevalo nasprotje med katoličani in med protestanti (Hugenoti). Protestantka kraljica Elizabeta angleška se je nameravala poročiti s katoliškim bratom francoskega kralja, kar bi bilo dalo novo smer francoski zunanji politiki na škodo papeštvu. Tudi protestantski Nizozemci so dobivali iz Francije podpore za boj proti katoliškemu rabelju Albi, tako da se je papež bal, da pride do vojne med Francijo in Španjo. Kar pa je papeža posebno begalo, je bilo dejstvo, da se je vodja francoskih protestantov, Henrik Bearski, zaročil s sestro francoskega kralja. Na dan poroke so se nameravali protestantje in katoličani spoprijazniti.

V tem času se je papež Gregor domenil s kraljico-vdovo Katarino de Medicis, da pusti zavratno poklati vse francoske protestante.

Poroka Henrika Bearskega s princezijo Margareto je bila določena za dan 18. avgusta 1572. Iz cele Francije so bili prihiteli najodličnejši protestantje v Pariz, na čelu jim admiral Coligny. V noči dne 24. avgusta 1572 ob 3. uri zjutraj so najete in oborožene tolpe naskočile mirno spavajoče francoske protestante. Uteči ni mogel nihče,

taborišče generala Renenkampa je v Kengseu.

Prodiranje ruske armade proti Fengvančengu.

Rusi so zasedli znova mesto Sajmae, kamor je prišlo 6000 mož pehote in ena baterija artiljerije. 1000 mož ruske pehote z dvema topovima se je 17. t. m. približalo na 12 milj Fengvančengu in prisililo japonske oddelke, da so se umaknili.

Iz Fengvančenga pa je izvedel „Daily Chronicle“, da se Rusi pomicajo iz Liaojanga proti jugu in se zbirajo pri Hajčengu. Splošno se sodi, da bodo Rusi stopili v energično ofenzivo proti drugi japonski armadi. Ruska armada, ki operira proti Kurokiju, je vsak dan močnejša in bo najbrže poskusila, da jo popolnoma izolira. Rusi ne prestando vznemirjati na obeh krilih Kurokija, ki pa ima močno pozicijo in upa, da bo mogel z uspehom odbiti ruski napad. Pričakovalo se je, da se že preteklo nedeljo vname velika bitka. To se ni zgodilo. Navzlic temu pa se sodi, da je bitka neizogibljiva.

Ruske izgube pri Vafankovu.

Iz Mukdena se poroča v Petrograd, da je v bitki pri Vafankovu padlo na ruski strani 17 častnikov in 519 mož, ranjenih pa je bilo 97 častnikov in 1988 mož. Razen tega je ostalo še na bojišču 12 oficirjev in 793 vojakov, o katerih se pa ne ve, ali so padli, ali so bili samo ranjeni.

Pet kandidatov za en mandat.

Praga, 21. junija. Vsled smrti deželnega poslanca Jande izpraznjeni deželnozbornski mandat se kmalu spopolni. Mladočehi kandidujejo veleposestnika dr. H. Janovskega, agrarci I. Kotlanda, narodni socialisti pa urednika Kovaroviča. Razen teh se potegujeta samostojna kandidata, Mladočeh župan Čížek in radikalec inženier Režičak.

Ogrski državni zbor.

Budapešta, 21. junija. V začetku seje so člani neodvisne stranke zopet spravili v razgovor znano jezikovno afero med galaškim konzulom in županstvom v Segedinu. Ker predsednik ni dovolil o zadevi govoriti pred sejo, je nastal vihar. Posl. Olaj je izročil predsedniku prošnjo za tajno sejo, v kateri so govorili posl. Ratkay, Eötvös in Polonyi, češ, da je dolžnost opozicije, da ohrani to vprašanje na dnevnem redu, ker se tiče narodne časti. Vlada mora napake popraviti ter ne sme narodnih čuvstev teptati z nogami. Trgovinski minister pl. Hieronymi je izjavil, ker je ministrski predsednik grof Tisza uradno odsoten iz Budapešte, da zahteva že parlamentarna vljudnost, da se šele v njegovi

ker so bila vsa mestna vrata zaprta. V nekaj urah je bilo na najgrozovitejši način poklanih nad 3000 oseb moških, ženskih in otrok. Sam kralj Karol je z okna streljal na protestante. Obenem se je na ukaz kraljice-vdove Katarine de Medicis začelo enako klanje protestantov tudi izven Pariza in sicer po celi Francoski. To bestialno klanje je trajalo dva meseca. Pomorjenih je bilo kakih 40.000 ljudi.

In rimski papež Gregor XIII.? Ta je bil „krasnega“ uspeha svojega hudičevskega načrta tako vesel, da je v proslavo tega divjega klanja dal kovati spominke svetinje in prirejal zabvalne procesije, da je bilo umorjenih 40.000 poštenih ljudi, ki niso imeli drugega greha, kakor da jim smrad iz pekla ni ugajal.

Po umoru francoskih protestantov se je šele jasno spoznalo, da je rimski klerikalizem najhujša kuga, ki mora pokvariti tudi najboljši narod. Francija je postala podobna kloaki. Razuzdanost, nepoštenost, pobijanje, sploh lopovstva vseh vrst so bila na dnevnem redu. Vse je bilo do skrajnosti korumpirano in pokvarjeno, a ti ljudje so hodili v cerkev in polnili farške bisage, in zato so jih farji blagoslovljali. (Konec priu.)

navzočnosti nadaljuje razprava o tej zadevi. Posl. Saghy je izjavil, da se narodna stranka ne zлага z nazori ministrskega predsednika. Zadeva se mora javno razpravljati ter se najti zadoščenje, sicer bi moralo javno mnenje ministrskega predsednika pomesti z njegovega mesta. Govorila sta še posl. Hock in Hegedüs. Zadeva pa se bo razpravljala še v jutranji seji, ker je večina poslancev za to, da se razpravlja v javni seji.

Ogrski pravosodni minister odstopi.

Budapešta, 21. junija. Grof Tisza je odstopal danes z justičnim ministrom Ploszom na Dunaj. V političnih krogih se govori, da je potovanje v zvezi z odstopom ministra Plosza. Med njim in avstrijsko vlado ter vojnim ministrom so nastala nesporazumjenja zaradi novega vojaškega kazenskega postopanja. Najbolj pa ga jezi, ker je sodni dvor povodom železničarskega štrajka zametaval njegove nazore.

Položaj v Macedoniji.

Sofija, 21. junija. Iz Macedonije se poroča skoraj neverjetna vest, da so nedavno turški častniki posadke v Prilepu z grožnjami prisilili brzojavni urad, da je odposlal sultanu osorno brzjavko, v kateri se pritožujejo, da ne dobe svoje plače. Tri dni na to so dobili vsi častniki zaostalo plačo, toda pozvani so bili tudi pred vojno sodišče, a pomilostili so jih takoj. V Monastiru se je bati, da sejsputa cela garnizija.

Morilec finskega guvernerja Bobrikova.

Petrograd, 21. junija. Evgen Schaumann je odposlal carju Nikolaju, preden je ustrelil generala Bobrikova, sledeče pismo: »Vaše Veličanstvo! S pomočjo prokuratorja in tajnika Vašega Veličanstva za Finsko, ki brez ozira na pravico in zakon slepo slušata ukaze generala Bobrikova, se je vrhovnemu guvernerju posrečilo, da je provzročil na Finskem popolno zmešnjavo in brezpravnost. Z lažmi in s krivim razkladanjem se je vrhovnemu guvernerju in ministru Plehveju posrečilo, pregovoriti Vaše Veličanstvo, da ste izdali naredbe in sklepe, ki nasprotujejo zakonom, ki jih je Vaše Veličanstvo obljubilo pri nastopu vlade varovati trdno v popolni veljavi. Najzvestejši in najposobnejši uradniki-domačini se brez zakonite preiskave in brez obsodbe odstavljajo. Na njihova mesta se imenujejo nevedni srečolovci, propadle eksistence in ljudje, ki po deželnih zakonih niso sposobni za uradniško službovanje. Najzobraznejši in najvernejši državljani se zapirajo in izganjajo, osebna svoboda ne obstoji več. Ker ni upanja, da bi v doglednem času dobilo Vaše Veličanstvo resnično razložitve o pravem položaju, in da bi se general Bobrikov odpozval, preostaja nam le silobran, da poskusimo ga napraviti neškodljivega. Sredstvo je nasilno, toda edino sredstvo je. Pri tej priliki žrtvujem svoje lastno življenje lastnoročno, da bi Vaše Veličanstvo še bolj prepričal, da vladajo v veliki kneževini Finski, na Poljskem in v vzhodnih obmorskih pokrajinah velike nerednosti. Veličanstvo! Smrt pred očmi prisegam pri Bogu, da pri tem ni zarote. Ker poznam dobro srce in plemenite namene Vašega Veličanstva, prosim le za eno, da si priskrbite jasnost o razmerah v državi. Ostajam z globokim spoštovanjem najudanejši in najvernejši podanik Vašega Veličanstva Evgen Schaumann.

Dopisi.

Iz Šiške. Kakor že več let popreje, tako se je vršil tudi letos običajni šolski izlet. Bilo je krasno jutro dne 15. junija, ko se je podala šolska mladina, broječa do 270, otrok spremljana po učitelstvu in šolskih prijateljih na prijazni Rožnik, kjer se je brala sv. maša. Po maši podali so se otroci na Drenikov vrh k zjutru. Nato so se izvajale razne igre in prepevale domoljubne pesmice. Ko so prešli še raznega pešiva in pijače, zaključila se je veselica

z odpetjem cesarske pesmi. Da je bilo možno toliko otrok dostojno pogostiti, pripomogli so zopet že znani prijatelji šolske mladine kakor prebлага gospa Ana Juvandičeva, in gg. Bolaffio, Franc Bugar, Galle, Hudabiunigg, Knez, Kosler, Krisper, Mathian, Maurer, Paitsch, Pogachnik, Reininghaus, Seidl, Snaj, Stele, Suwa, Tome, Vodnik, Zajec, Zorman — katerim bodi najiskrenejša zahvala. **A. J.**

Obč. svet ljubljanski.

V Ljubljani, 21. junija.

Predsedoval je župan Ivan Hribar, ki je imenoval za overovatelja zapisnika obč. svetnika dr. Trillerja in Seunika.

Zapisnik zadnje seje se je prečital in odobril. K točki glede

podražena mesa

je naznanil župan, da je bilo včeraj zborovanje velikih mesarjev, ki se ga je tudi župan udeležil. Kakor je spoznal iz celega razpoloženja članov mesarske zadruge, se s prihodnjim mesecem znižajo cene mesa. Rezultata zborovanja ni počakal, a predsednik zadruge mu ga dosedaj še tudi ni naznanil, ker se je odpeljal.

Podaljšanje pogodbe s plinovo družbo.

O tej točki je poročal občinski svetnik dr. Triller. Leta 1860. je sklenila mestna občina z nekim Riedingerjem glede plinove razsvetljave pogodbo na 35 let. Pozneje je prišla plinarina v last tozadevni delniški družbi. Ko je dobilo mesto električno razsvetljavo, je družbi pogodbo pravčasno odpovedalo. Pri tem so nastale razlike zaradi porabe mestnega ozemlja za polaganje cevi. Leta 1900. se je sklenil s plinovo družbo nekaj provizorij, ki je določil, naj družba rabi še šest let mestno ozemlje pod pogojem, da je mestna občina deležna gotovih odstotkov pri dobičku. Prvi dve leti je dobila na teh odstotkih po 1000 kron, drugo leto pa 1200 K. Delniška družba pa želi v svojem dopisu iz provizorija stalno pogodbo za 25—30 let pod pogoji, ki nikakor niso sprejemljivi; ali pa bi naj mestna občina kupila plinarino. Župan je o tej stvari poslal personalnemu in pravnemu odboru sledeči dopis:

Predno o ostalih predlogih »Delniške družbe za plinovo razsvetljavo« v Ljubljani dalje razpravljam, mi je predvsem izreči o tem, ali kaže mestni občini kupiti plinarino. Da o vrednosti te uprave zadobim približni pojem, naprosil sem družbo, ker mi je nje predsednik Josip Luckmann na moje vprašanje glede visokosti kupnine — kakor je iz priloge razvidno — dal izogibljiv odgovor, v katerem je opozoril le, da bi se leta dala določiti na podlagi čistega dobička zadnjih treh let, da mi doloži računsko zaključke zadnjih treh let. Iz teh — spisom priloženih — računskih zaključkov je razvidno, da je »Delniška družba za plinovo razsvetljavo« v Ljubljani imela čistega dobička: 1. 1900/1901. 23.420 K 18 vin., leta 1901/1902. 21.667 K 51 vin., leta 1902/1903. 39.489 K 67 vin., kar v vseh treh letih znaša 84.586 kron 36 vin. in da je letni povpreček 28.195 K 45 vin. Ako se vzame za podlago sedaj običajna obrestna mera 4%, bilo bi po tem povprečku podjetje vredno 704.886 K 25 vin.; pri obrestni meri 4,5%, 626.565 K 55 vin.; pri obrestni meri 5% pa 563.909 K. Ker je družba odpisala vsako leto precej izdatno svoto, zahtevala bigotovo, da se ji plača kupnina, odgovarjajoča 4% obrestovanju. V tem slučaju treba bi torej bilo odločiti se za izdatek okroglih 700.000 K. Pa tudi tedaj, če bi družba glede na uporabljenost cele naprave zadovoljiti se hotela s kupnino, izračunljeno na podlagi 5% obrestovanja in bi pri pogajanjih še kaj popustila, treba bi bilo plačati vsaj 500.000 K, kateri bi se seveda pokriti morali s posebnim posojilom.

Ta svota obrestovala bi se nadalje pač le tedaj, ko bi se plinarina upravljala kot konkurenčno podjetje mestne elektrarne, kakor se upravlja sedaj. Bati se je pa, da bi mestna občina, katera bode vendarle svojo elektrarno vedno smatrala za glavno podjetje, plinarne ne opravljala več v tem zmislu. Tudi ni prezreti, da ima plinarina v gotovem delu mestnega prebivalstva le dotlej zvesto klijentelo, dokler je v sedanjih rokah. Kakor hitro bi prešla v last mestne občine ljubljanske, spoznalo bi pa mnogo sedanjih odjemalcev plina, da je električna razsvetljava vendarle priporočljivejša in pripravnnejša. Plinarina bi potemtakem izgubljala odjemalcev in dohodkov in prav lahko je mogoče, da bi se vanjo investovana glavica v kratkem niti s 4% ne obrestovala več.

Dalje v prilogi.

Izza temnih dni.

(Sliče iz življenja raznih papežev.)

(Dalje.)

Kardinal Hugon Buoncompagno je je vladal kot papež Gregor XIII. od 13. maja 1572. do 10. aprila 1585. Bil je učen mož, a nad vse častihlepen in vladoheljen. Najprej je bil profesor, a odpovedal se je naukom, videvši, da pride le duhovnik do največjih časti, in se posvetil duhovniški karjeri. Ker je imel precej premoženja, je s podkupovanjem prišel hitro naprej in bil že v mladih letih kardinal. V tej lastnosti je tudi spoznal, da tiči v protestantizmu velika nevarnost za posvetno gospodstvo papeštva in duhovništva ter še večja nevarnost za tiste parasitske eksistence, ki so iz kristjanskih narodov izpreševale neznanjska bogastva ter si z njim polnile svoje bisage. Zato je Hugon Buoncompagno že papežu Piju V. krepko pomagal pokončati vse protestante in ko je potem kot Gregor XIII. zasedel papeški prestol, se je z divjim fanatizmom lotil, da izvrši še one načrte, katerih Pij V. ni mogel izvršiti.

Zlasti je Gregor XIII. obrnil svoje poglede na Francosko. Z divjim srdom

Sicer je res, da bi mestna občina, če plinaro kupi, mogla opustiti jo na korist svoji elektrarni; toda to bi zato priporočati ne bilo, ker je plin za gotove stvari neobhodno potreben, tako, da je n. pr. deželni odbor sklenil upeljati ga na operacijski oddelek deželne bolnice, dasi ima le-ta svojo lastno elektrarno. Tudi je v mestu že vpeljanih več peči za kurjavo s plinom. Ko bi mestna občina torej kupila plinaro, ne kazalo bi ji drugega, ko vzdrževati isto, pa naj bi bilo tudi z izgubo.

Iz vseh teh razlogov torej ne morem priporočati, da bi se plinaro kupila, če in dokler »Delniška družba za plinovo razsvetljavo« v Ljubljani stoji na stališču, da bi se pri določevanju kupnine morali za podlago jemati čisti dohodki zadnjih treh let. O stvari dalo bi se govoriti le tedaj, če bi ta družba stavila mestni občini glede nakupa plinarne ugodnejšo ponudbo.

»Delniška družba za plinovo razsvetljavo« sprožila je pa tudi misel, da bi se ji zopet oddala osvetljavo mesta s plinom, katero osvetljavo bi uredila po najnovejših zahtevah. V tem slučaju bi bila voljna plinaro po preteku gotove dobe prodati mestni občini za nižjo ceno. Kakor mi je predsednik te družbe, Josip Luckmann usno pojasnil, vodilo je družbo pri tej ponudbi prepričanje, da mestna elektrarna s sedanjo svojo uredbo v kratkem ne bo več zmagovati mogla dodaje toka za javno osvetljavo in privatne odjemalce. Vsled tega potreba ji bo odločiti se za nove investicije pri elektrarni ali pa pomagati si kako drugače. Po njegovem mnenju pomagala bi mestni občini ravno »Delniška družba za plinovo razsvetljavo« iz zadrege, ko bi se prva odločila hotela za zopetno uvedbo plinove osvetljave mestnih ulic, pri čemer je tudi naglašal, da bi ta osvetljava — ako se abstrahuje od obločnic — bila boljša in učinkovitejša, ko je sedanja.

Res je, da mestna elektrarna glede na vedno množče se število priklopljenih žarnic po privatnih stanovanjih in glede na rastočo porabo toka v obrtne namene potrebuje razširjave ali pa obremeni. Upam, da doseže mestna občina poslednje, kajti predložila sta se ji že dva projekta, po katerih bi ista pod ugodnimi pogoji mogla dobivati tok iz privatnih elektrarn z vodno močjo. O teh projektih se sedaj posvetuje in ju presoja direktorij mestne elektrarne in je opravljeno upanje, da že tekom tega ali vsaj v začetku prihodnjega leta stopi pred občinski svet s takimi predlogi, ki bodo vstanu odvrniti od mestne občine nove investicije za elektrarno.

A če bi posvetovanja tudi ne privedla do takih uspehov, ne priporočam bi vendar zopetne upeljave javne osvetljave s plinom. Res, da je ista z Auerjevimi žarilci dokaj boljša, ko električna z navedenimi žarnicami; toda v kratkem bo mogoče vpeljati ulično osvetljavo z Nernstovimi žarnicami, katere ravno tako intenzivno svetijo in imajo ravno tako luč, ko Auerjeve plinovke, pri tem pa prednost, da njih svetloba pada veliko bolj na prostor, ki ga imajo razsvetliti, ko pri Auerjevih plinovkah, pri katerih se mnogo luči poizgubi v višavi. Sicer pa, ko bi se tudi to ne uvaževalo, že zato ne kaže posegati zopet po plinovi javni osvetljavi, ker je šele par let, odkar se je vpeljala električna in bi taka menjava v mestnem prebivalstvu gotovo izzivala ostro kritiko.

Preostaja mi torej le še izpregovoriti o tretjem predlogu »Delniške družbe za plinovo razsvetljavo«, po katerem naj bi se sedanja začasna pogodba spremenila v dokončno tako, da bi se od obeh strani prvotno pogodba proglasila za ugeslo. Pri tem načinu dogovora dopušča družba posamezne male izpremembe začasnega dogovora.

Po začasnem dogovoru uživa mestna občina delež čistega dobička, odnosno dividendo in superdividendo od 20000 K družbine glavnice, ter ima pravico delegovati v upravni svet svojega zastopnika. Poleg tega ima družba plačati mestni občini po 10 vin. priznalne najemščine na leto od vsakega metra na novo v mestni javni svet položenih cevi.

Poleg tega odstopil sem jaz mestni blaginji svoje tantijeme, ker smatram, da spadajo mestni občini, katera me je v upravni svet družbe odpustila. Te tantijeme iznašale so: za l. 1900. 154 K 41 vin., za l. 1901. 128 K 60 vin., za l. 1902. 393 K 7 vin.

Mestna občina je torej v poslednjih treh letih prejela iz svoje pogodbe z »Delniško družbo za plinovo razsvetljavo« 3874 K 8 vin.

Dasi je ta dohodek precej izdaten, vendar ni, ako se vzame v obzir, kako velik čist dobiček ima vsako leto družba od tega, da sme za svoje obratovanje rabiti mestni javni svet, v nikaki pravi prime. i s tem čistim

dobičkom. V novi pogodbi, katere dokončno sklenitev priporočam, bilo bi treba skrbeti za določila, po katerih bi se dohodek mestne občine primerno povečal. To pogodbo bilo bi torej skleniti tako, da bi mestni občini dajala približno take koristi, kakršne ji ima dajati pogodba s podjetno števno električno cestno železnico. Po tej pogodbi ima podjetništvo — sedaj »Prva avstrijska družba za male železnice« na Dunaju — plačevati mestni občini vsako leto po 100 K priznalne najemščine za rabo javnega sveta, po katerem greste sedanji dve progi, in po 50 K od vsakega kilometra obeh prog, ki se zgradi kasneje. Poleg tega participuje mestna občina s 50%, pri čistem dobičku, kar ga ostane po 5% nem obrestovanju investicijskega kapitala. Po 50 letih pa preide podjetje z vsem inventarjem neobremenjeno in brezplačno v last mestne občine ljubljanske.

Po mojem mnenju bi najprikladnejše bilo, ko bi ostalo pri dosedanjem načinu doklade participacije mestne občine pri čistem dobičku plinarne; samo glavnica, od katere bi naj ji šla dividenda in superdividenda naj bi se povečala na 40000 K, tedaj na petino vse delniške glavnice. Pod temi pogoji skleniti bi se zamogla z »Delniško družbo za plinovo razsvetljavo« v Ljubljani dokončna pogodba za dobo 30 let; a le z nadaljnjim pogojem, da po tej dobi plinaro z vsemi poslopi, zemljišči, cevno mrežo in vsem premakljivim inventarjem preide neobremenjeno in brezplačno v last mestne občine ljubljanske.

»Delniška družba za plinovo razsvetljavo« v Ljubljani tako pogodbo sklene tem laglje, ker je sporna rešitev vprašanja, če ji prvotna pogodba daje pravico rabiti še nadalje javni mestni svet — kakor sama prav dobro ve — zanjo več ko dvomljiva; v tem, ko bi ji nova pogodba omogočevala nemoteno razvijati se dalje. Te pogoje mora pa tudi zato sprejeti mirne vesti, ker je nje delniška glavnica s superdividendami že davno povrnjena in se 200.000 K vodi v računih le zaradi razvidnosti.

Personalni in pravni odsek pasta mnenja, da ne kaže družbi dajati nikakih koncesij, ker je pogodba mestne občine jasna in neizpodbitna, zato je predlagal sledeče pogoje:

Slavni občinski svet skleni:

1. Mestna občina ljubljanska vztraja z vso odločnostjo na pravnem stališču, da je s pravočasno odpovedjo pogodbe z dne 31. marca 1860 ugasnila vsaka pravica »Delniške družbe za plinovo razsvetljavo v Ljubljani« kot naslednice L. A. Riedingerja do kakršneoli rabe mestnega ozemlja, bodisi tudi proti plačilu zakupnine v svrhu dobave plinove luči ali pa celo kurjave privatnikom.

2. Izvenpravnim potom je vsled tega pripravljena mestna občina pogoditi se z »Delniško družbo za plinovo razsvetljavo« le pod sledečimi pogoji:
 - a) ako se imenovana družba, priznava pravilnost pravnega stališča mestne občine, precizovanega v I. stavku, zaveže plačevati zadnji za rabo mestnega ozemlja v dosedanjem obsegu še skozi 20 let od 1. januarja 1905 počeni, torej do 31. decembra 1924 na leto zakupnine 6000 K v četrletnih antipatnih obrokih in vrhutega za vsak nadaljni kurentni meter na novo položenih plinovih cevi bodisi glavnih, bodisi hišnih zvez na leto po 25 vin., vse to pa proti izrecni obvezi, da z dnem 1. januarja 1925 preide plinaro z vsemi poslopi, zemljišči in cevno mrežo in z vsem živim in mrtvim inventarjem sploh v popolno neobremenjeno in brezplačno last mestne občine ljubljanske,

- b) ali pa, ako proda in odstopi »Delniška družba za plinovo razsvetljavo v Ljubljani« mestni občini takoj v last svojo plinaro z vsemi poslopi in zemljišči ter z vso cevno mrežo in in z vsem živim in mrtvim inventarjem za kupnino, ki odgovarja gnotnim udobnostim, katere bi pridobila mestna občina iz poravnave od a).

3. G. župana se naprosi, da obvesti »Delniško družbo za plinovo razsvetljavo v Ljubljani« o predstojem sklepu občinskega sveta ter izposluje od iste pravobezven odgovor oz. ponudbo do 1. oktobra t. l., ker bo sicer mestna občina ljubljanska prisiljena, da ugotovi pravilnost svojega ad 1. precizovanega pravnega stališča pravnim potom pred pristojnim c. kr. sodiščem.

V Ljubljani dne 21. junija 1904.

Odsekovi predlogi so bili sprejeti.

Zgradba nove mestne hiše.

Obč. svetnik dr. Stare je poročal o zgradbi nove dvonadstropne hiše v Gradaških ulicah iz Pohlovke ustanove. Skupni stavbni stroški znašajo 41.614 K, ustanova znaša 20.000 K. Ker pa se porabi tudi stari stavbni material, bodo stroški precej manjši. Stavbno dovoljenje se je mestni občini podelilo pod pogojem, da vsa dela takoj razpiše, da bo stavba do 15. septembra letos pod streho, do maja 1905. pa gotova za prebivanje. Obč.

svetnik Lenče je predlagal, naj se pogoj za prebivanje podaljša do julija ali avgusta. Ta predlog je bil odklonjen, paš pa se je sprejel predlog istega predlagatelja, naj se glede financiranja nepokritih 21.000 K vzame posojilo iz potresnega zaklada (3% posojilo).

Šolske zadeve.

Obč. svetnik Grošelj je poročal o oddaji mestne ustanove, ki se je ustanovila povodom srebrne poroke Nj Velikanstva, po 50 K sledečim štirim učencem obrtna nadaljevala šole: Škarzi Ivanu, Črnetu Alojziju, Luknišu Ludviku in Habetu Alojziju. Sprejeto.

Obč. svetnik Dimnik je poročal o prošnji vodstva zasebne dekliške osemrazrednice v Lichtenhurtskem zavodu za izredno nagrado 200 K, češ, da potrebuje novih učil, ker hočejo v zavod hospitirati učenke višje dekliške šole. Župan je nasvetoval nagrado 100 K, čemur se je tudi šolski odsek pridružil. Obč. svetnik dr. Požar je prosil župana za pojasnilo, kako pravijo nadzorniki v zavodu, ali je vzoren zavod, o narodnem duhu. Župan je odgovoril, ako bi ne bil zavod dober, bi sploh nagrade ne bil priporočal. Vsa poročila šolskih nadzornikov so glase prav povoljno. Učiteljice so vzorne ter dosežajo prav izborne uspehe. Kar se tiče vzgoje v narodnem duhu, se deklice v šoli sami v narodnem duhu vzgajajo, le v zavodu samem, izven šole, se preveč nemškutari, ker je deklicam izven šole prepovedano slovensko govoriti. — Dr. Požar je izjavil, ako po tem poročilu primerjamo ta zavod z drugimi šolami glede šolske vzgoje, bi se mu paš spodobila nagrada 200 K, kajti Uršulinski zavod dobiva nad 1500 dotacije, nemška šola pa stane mesto s stanarino vred letnih 6323 K. (Klasi: K temu pa smo bili le prisiljeni) Poročevalec je pripomnil, da se take cene šole lahko napravijo po celi deželi, ako se nastavijo sestre ali celo mežnarji, toda vpraša se, v kakem duhu se mladina vzgaja. Dekliška šola pri Sv. Jakobu je gotovo najboljši zavod svoje vrste, kar zatrjujejo profesorji pri sprejemnih izpitih na učiteljsko in v višji dekliški šoli, a vendar dobi le malo dotacije. Dr. Požarjev predlog je bil odklonjen, odsekovi pa sprejet.

Mestna klavnica.

Podžupan dr. vitez Bleiweis je poročal o računskem sklepu mestne klavnice za leto 1903. Dohodek je bil 48.550 K, izdatkov pa 29.294 K, tedaj prebita 19.256 K. Pri klavnini goveje živine in telet je bilo manj dohodkov, zato pa je bilo tudi manj stroškov, kot jih je bilo proračunjenih. Investovani kapital 385.000 K se je obrestoval s 4,99%. Poročilo se je vzelo odobruje na znanje.

Mestni vodovod.

Obč. svetnik Šubic je poročal o računskem sklepu mestnega vodovoda za leto 1903. Dohodek je bilo 154.270 K, izdatkov 121.493 K, potemtakem dobička 32.777 K. Za primere, koliko Ljubljana porabi na leto vode, je povedal poročevalec, da ako bi hoteli vso vodo spraviti v ribnik pod Tivoli, moral bi biti globok 136 m. Tudi to poročilo se je vzelo odobruje na znanje.

Pravila vseslovenske Sokolske zveze.

Končno je poročal župan ex praesidio o nujnem predlogu glede snujče se vseslovenske Sokolske zveze. V svojih pravilih ima nova zveza namreč točko, da v slučaju razdružitve pripade zvezino premoženje mestni občini, da ga upravlja, dokler se ne osnuje nova zveza. Taj točki se je brez ugovora pridrilo ter se sedaj pravila lahko predložijo v potrjenje.

Zadnja točka dnevnega reda se je rešila v tajni seji.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 22. junija

Osebnosti. Deželni predsednik baron Hein je odpotoval na Dunaj. — Sodni kancelist v Trebnjem, Ivan Kristan, pride k okrožnemu sodišču v Novo mesto. — Železniški oficijal v Novem mestu, Ignacij Novak, je premeščen k ravnateljstvu v Beljaku, na njegovo mesto pa stopi železniški oficijal Kiepač.

Političnih uradov — polževa hitrost. Od nekd se nam piše: Do pred nedavnega časa je bila navada, da je potne stroške zdravnikov, ki je v politični službi in se je kot zvedenec pritegnil sodnim komisijam, odmeril računski oddelek nadzorišča. Sedaj pa se je odredilo, da odmerja take stroške c. kr. deželna vlada. Dočim je nadzorišče, ki posluje za tri kronovine, rešilo take

stvari najdalje v 10 dneh, potrebuje deželna vlada za rešitev takega akta, ki se reši lahko v tem času, ko se ga v pogleda, vkljub Körberjevim naredbam, kar po par mesecih, tako da sodni uradnik, ki je komisijo vodil, mora čakati ne samo na svoj zaslužek, ampak tudi na povračilo gotovih stroškov, ki jih je založil za c. kr. justični erar, dlje kakor četrlet, davki pa se mu kar za naprej odtegujejo. Torej gospodje, le počasi tako hitro naprej.

Srbska dijaška deputacija iz Belgrada v Ljubljani. Odposlanca srbskega dijaštva gg. Elezović in Mesić, ki sta včeraj, kakor smo že poročali, dospela v Ljubljano, sta se poklonila g. županu Hribarju in nato posetila veletrga g. Vaso Petričića kot srbskega rojaka. Popoldne sta se razgovarjala z zastopniki slovenskih visokošolcev gg. Azmanom, Žerjavom in Fischerjem o projektiranem jugoslovanskem dijaškem kongresu in o umetniški razstavi v Belgradu. Določilo se je, da se kongres in razstava priredita meseca kimavca. Kongres bo trajal tri dni in bo imel glavni namen, da se jugoslovanski dijaki spoznajo med sabo, da pouče drug drugega o svojih težnjah in stremljenjih, se tako čim bolj zblizajo in stopijo med sabo v čim najožjo prijateljsko vez. Težišče celega kongresa bodo tvorila informativna predavanja. Med drugim bo na dnevnem redu tudi predavanje o ulogi slovenskega naroda med Jugoslavi, o političnem in narodnem položaju Slovencev in o delovanju slovenskega dijaštva med narodom. Priprave za ta kongres je med slovenskim dijaštvom prevzela »Slovenija«, za umetniško izložbo pa dijaško umetniško društvo »Vesna« na Dunaju. Zvečer so slovenski visokošolci srbskima gostoma priredili v Švicariji časten večer, katerega se je udeležilo mnogo dijakov in izbrana občinstva. Danes dopoldne sta si srbska gosta v spremstvu slovenskih dijakov ogledala mesto, deželni muzej itd. in se ob treh popoldne zopet vrnila nazaj v Belgrad.

K poglavju o draginji v Ljubljani smo prejeli naslednji dopis z dežele: Po naključju mi je prišel v roke »Slovenec« z dne 15. t. m. ter sem bral tudi o ultimatumu ljubljanskim mesarjem. »Slovenec« piše: »Najvažnejša točka včerajšnje seje občinskega sveta je bila brezdvomno poročilo v zadnji seji izvoljenega odseka, katerega naloga je bila, proučevati draginjo v Ljubljani in storiti proti neopravičeni draginji primerne korake.« — Vprašal bi gospoda okoli »Slovenca« v imenu živinorejcev. Na kak način more govoriti o neopravičeni draginji? Kaj ne živite med ljudstvom, kaj nič ne slišite o draginji volov? Kaj hočete zdaj živinorejcu pomagati kakor s konsumnimi društvi? Ali mar ni gospod župan v zadnji seji resnico poročal o draginji volov? Kaj ima samo Ljubljana drago meso? Na deželi smo imeli navadno meso po 80 do 88 h, letos je pa 1 K 20 h. Pa ne mislite gospodje, da jemo meso od pitanih volov, ampak od nepitanih krav, pa se še ne pritožujemo. Dalje je gospod podžupan povdarjal, da so cene mesa v Ljubljani neznosne in da je v Avstriji samo še eno mesto, ki je deloma dražje. To gospodu podžupanu tudi radi priznamo, toda ozir mora jemati na to, da je bila Ljubljana na glasu, da najboljši vole pobija in da se najboljšo meso v Ljubljani dobi. Kakor se stvar tudi uredi, to je gotovo, da se bo za manjšo ceno dobivalo le slabše meso. Najbolj se je čuditi gospodu občinskemu svetniku Predovitu, kateri je poznan trgovec in razmere ljubljanskih mesarjev tudi dobro pozna, pa tako neopravičeno nasproti mesarjem nastopa. — Živinorejci.

»Nemške zmago« so hoteli doseči šoštanski nemčurji pri zadnjih občinskih volitvah s pomočjo »slovenskega« župnika in slovenskih tovarniških delavcev. Med 89 volilci, ki so volili v tretjem razredu nemške kandidate, jih je bilo komaj deset, ki so znali popolnoma nemški. In vendar se še najdejo norci, ki trdijo, da je šoštanj »nemški«.

Odlikovanje. Arhitektu na Dunaju, našemu slovenskemu rojaku gosp. Dr. Maksu Fabiani ju je nemški cesar podelil red rdečega orla III. razreda.

»Slavjanski Vek« prijavlja v zadnjem šestičku prevod treh Gregorčičevih pesmi in ene Askereve.

Cerkvena 50 letnica v Trnovem. Prihodnjo nedeljo povodom slovenskega praznovanja cerkvene 50 letnice v Trnovem se bo na gradu dopoldne in popoldne 22 krat ustrelilo.

Podoknico priredi velečastitemu gospodu župniku Ivanu Vrhovniku v Trnovem pevsko društvo »Ljubljana« jutri ob 9. uri zvečer.

Sestanek veteranov iz bitke pri Kustoci. Dne 23. t. m. zvečer je sestanek tistih veteranov, ki so se udeležili bitke pri Kustoci leta 1866. Vsi tovariši-bojovniki se vabijo k sestanku v gostilno pri Keršiču v Ško.

Kres hode »pri Kroni« v Kranju kjer je najlepši izgled.

Tržiški »Sokol« napravi V. pešitez iz javno telovadbo v sredo dne 29. t. m. in sicer v Radovljico. Odhod ob 11. uri iz telovadnice, popoldne ob 1/2. uri telovadba na vrtu Hirsmanove gostilne. Dalje vabi odbor vse one člane, kateri se hočejo udeležiti vseslovenskega zleta v Ljubljani k redovnim vajam, katere so vsak teden v petek točno ob 8. uri zvečer na vrtu Bastelrove gostilne, kajti drugače se ne more nihče od članov udeležiti v društveni obleki slavnosti, če ne bode vaju redovnih vaj. Torej na svidenje v petek. Nazdar. — Odbor.

Potovanje kranjskih kmetovalcev v Švico v proučevanje tamošnjih kmetijskih in socialnih razmer. C. kr. kmetijska družba priredi 16. avgusta t. l., če se ji posreči izposlovati potrebnih podpor, skupno potovanje kranjskih kmetovalcev v Švico. Namen temu poučnemu potovanju bodi, da naši kmetovalci prouče napredno gospodarjenje švicarskih kmetov, njih organizacijo in njih socialne razmere ter da se na mestu prepričajo o tem, kaj zmore omikan in strokovno nabrati kmet. Potovanje utegne trajati 8—10 dni; dva dneva odpadeta na potovanje sem in tja in 6—8 dni na bivanje v Švici. Stroški za železniško vožnjo bodo znašali okoli 60 kron, drugi stroški na dan 5—7 K. Potovanje se bo vršilo pod strokovnim vodstvom adjunkta deželne kmetijske šole na Grmu, gospoda. V. Rohrmann. Tega potovanja se na svoje stroške vsako sme udeležiti, vendar prosim odbor tiste, ki se nameravajo udeležiti, da to sporoče tudi njemu, da bo mogel vse pravočasno preskrbeti jih o vsem potrebnem obvestiti in jim preskrbeti znižano vozarino. Samostojnim kmetovalcem in sicer kmetijskega stanu, ali njihovim odraslim sinovom, ki jim je izdelek za vse potovanje previsok, plača podpisani odbor vse železniške stroške, in se je v to svrhu obrnil s prošnjo do 1. avgusta t. l. na c. kr. kmetijsko družbo. Prednost imajo oni, ki so dovršili kmetijsko šolo. Vsa prošilec naj sporoči, če je več nemškega jezika. Prehraniti se in prenočevati mora pa vsak ob svojih stroških. Morda bo mogoče tudi glede tega doseči velike olajšave, in utegnejo biti tozadevni stroški manjši, kakor je gori zapisano.

Zapri se v nedeljo na Jansenicah očurja Arha in tovarniškega delavca Nikolaja Žnidaršiča, ker sta na Bledu neki dami pokradla zlatnine v vrednosti 200 K. Arh in Žnidaršič sta navdušena oristaša katoliškega delavskega društva in Arh je tudi naroden na »Slovenca«.

Skupil jo je nemškutarski karnosek v Gabrju pri Celju, Albert Kulich. Ta človek, ki je rodom Čeh, a je postal renegat, je povodom volitev v celjski okrajni zastop tako otresal svoj jezik in posval Slovence, da je bil obsojen na osem dni strogega zaporu, poostrenega s postom in trdim ležiščem.

Pozor trgovci! Iz trgovskih krogov se nam piše: Po Spodnjem Štajerskem in Kranjskem potuje neki agent Erdős za židovsko tvrdo Viktor Varga v Budapešti in lovi trgovce po židovskem receptu na — hm. Slednjemu trgovcu ponudi zastopstvo za živalski prikazek z velikimi procenti in obljube vse mogoče stvari, samo da naroči. To je zanjka; ljudje ki se v to zanjko vlove, spregledajo šele, kadar dobe račun in blago. Vsako reklamiranje je zaman; na opombo kaj je z zastopništvom, pa dobite še ta odgovor: Falls sie meine Faktura nicht pünktlich am Fälligkeitstage begleichen,

ter da imam v zaogci vse potrebščine za pisalne stroje kakor raznovrstni kancelijski ali pismeni papir, barvani papir (Kohlenpapier), barvane trakove raznih značk, za kopiranje in navadno pisavo v vseh barvah, razne barve za pisalni stroj, blazinice za barvo, priprave za zbiranje pism itd. po originalnih tvorniških cenah proti gotovini ali po povzetju zneska. Vsa naročila se te kraje izvršuje samo moja trgovina. Ker sem z navedenimi predmeti vedno bogato založen, lahko cenjenim odjemalcem vsikdar točno postrežem.

Z odličnim spoštovanjem 1748-1

D. HRIBAR

trgovina knjig, papirja in pisalnih potrebščin
Ljubljana, Šelenburgove ulice št. 8.

Še mnogo denarja leži na cesti.
Povsod! Stalno! Povsod!
 Lahke, prijetne zasluge za osebe vsakega
 stanu, dame in gospode, s preprostim,
 obrtnim, domačim in pismenim delom,
 ročnim delom itd. brez predznanja, na domu
 ali zunaj doma. (Opravlja se tudi lahko v
 prostem času). Naslov **RUDOLF RAST**,
 odd. 163, Tečini na Lubi.
 Vpraša naj se po dopisnici, sklicevaje se na
 ta časopis. 1734-3

Okoli
100 majhnih zabojev
 je naprodaj pri 1757
Iv. Jax in sinu
 v Ljubljani.

Kaj boljšega nego je barva za lakiranje pōda
 z medvedovo znamko, sploh ni. 2 1353-2
 V zalogi je ima:
Henrik Wibbe, izdelovanje barv in lakov
 v Ljubljani na Sv. Petra cesti št. 2.

Panama- in Manila-
klobuki za gospode
 od gld. 2 80 naprej
 so pristni naprodaj pri
C. J. Hamann-u
 trgovina s perilom in z modnim blagom
 Mestni trg št. 8. 1436-10

Ces. kr. avstrijske državne železnice
 C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.
Isred in vrnega reda.

večeren od dne 1. junija 1904. leta.
 ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči obojni
 vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal
 v Ansee, Solnograd, čez Klein-Reifling, v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob
 5 uri 5 m jutraj obojni vlak v Trbiž ob 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih.
 — Ob 7. uri 5 m jutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzens-
 feste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Bu-
 dejevice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko čez
 Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak,
 Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 12. uri 10 m popoldne obojni vlak v Podnart-
 Kropf le ob nedeljah in praznikih ob 2. junija naprej. — Ob 3 uri 56 m popoldne obojni
 vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal
 v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Brege, Curih, Genevo, Pariz,
 čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane,
 Karlove vane, Prago (Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj
 čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost,
 Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO
 N V KOČEVJE. Obojni vlaki Ob 7. uri 17 m jutraj v Novomest, Stražo, Toplice,
 Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako. — Ob 2. uri 10 m popoldne obojni vlak v
 Grosuplje ob 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 8 m zve-
 čer v Novomest, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri
 23 m jutraj obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, (Monakovo-Ljubljana di-
 rektni voz I. in II. razr.), Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Aussee, Ljubno,
 Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m jutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m
 dopoldne obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Karlove vane, Heb, Marijine vane,
 Prago, Praga-Linc-Ljubljana direktni voz I. in II. razr.), Plzen, Budejevice, Solnograd,
 Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Brege, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno,
 Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna,
 Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri
 30 m zvečer z Lesc-Bleda le ob nedeljah in praznikih ob 2. junija naprej. — Ob 8. uri
 14 m zvečer obojni vlak z Dunaja, Lipskega, Prago, Franzensfeste, Karlovih varov,
 Heba, Plzna, Budejevice, Lince, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal v Ino-
 most in Solnograd. — Ob 10. uri 40 m ponoči obojni vlak s Trbiža ob 2. junija do
 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA.
 Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m po-
 poldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. —
 Ob 9. uri 22 m ponoči obojni vlak z Grosuplje ob 2. junija do 18. septembra ob ne-
 deljah in praznikih. — ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob
 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m
 ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. IZ KAMNIKA.
 Mešani vlaki: Ob 8. uri 49 m jutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 19 m zveč. Ob
 1. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Čas prihoda in odhoda je označen
 po srednjeevropskem času ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Proga Cunard
 v NEW-YORK in BOSTON. 1756-1
 Vozni čas brzoparnikov ob sobo-
 tah iz Liverpoola 6-7 dni. Vozni čas poštih parnikov ob
 torkih iz Liverpoola okoli 8 dni.
 Zveza in cene iz Hamburga in Bremna.
 1. kajuta } po hitrosti parnikov } od 296 mark naprej.
 2. kajuta } ali leži kabin } od 195 mark naprej.
 3. razred: za vse parnike 60 mark.
 Potniki 1. razreda dobijo prosto vožnjo 1. razreda iz Hamburga ali
 Bremna čez Vlissingen ali Hoek in London v Liverpool.
 Potniki 2. razreda se vozijo iz Hamburga na Angleško v 1. kajuti.
 Natančnejše pri zastopniku B. Karlsberg, Hamburg Ferdinand-
 strasse 15, za Nemčijo:

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“
 Podružnica v CELOVCU. Akcijski kapital K 1.000.000.—
 Kupuje in prodaja Zamenjava in ekskomptuje
 vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, ko- izšrebane vrednostne papirje in
 munalnih obligacij, sreč, delnic, valut, novcev vinkuluje in devinkuluje
 in deviz. vnapreje zapale kupone. vojaške ženitninske kaveje.
 Promese izdaja k vsakemu žrebanju. Ekskompt in inkasno menice. Borana naročila.

Popravila
 šivalnih strojev vseh sistemov se pre-
 vzemljejo in prav ceno in dobro izvr-
 šujejo; prodajajo se tudi različni deli
 strojev, šivanke in olje za mazanje.
SINGER Cie.
 šiv. strojev del. družba v Ljubljani
 Sv. Petra cesta šte. 4.

Službe
 dacarja ali kontorista išče mlad mož,
 28 let star, zmožen obeh deželnih je-
 zikov, ki je tudi obiskoval trgovsko šolo.
 Dober računar in vaje pisave v obeh
 jezikih. — Dopisi naj se pošiljajo pod
 K. P., poste restante, Celje. 1700-3
Več spretnih
mizarjev
 za izdelovanje portalov in znotranje
 hišne oprave, dobi stalno delo proti
 dobri plači. 1706-3
 Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“.

200-300 težakov
 išče
 stavbno vodstvo v Eisentrattu na Koroskem
 za gradnjo ceste 1739-2
 Sovodje (Gmünd) - Rennweg.

Išče se samostojen
knjigovodja
 in korespondent.
 Biti mora spretna in zanesljiva
 oseba, dobra trgovska moč z znanjem
 jezikov (slovenščina, ozir. hrv., ital. in
 nemščina). Prednost imajo oni, ki so
 verzirani v trgovini z lesom. Plača
 po dogovoru; stalna in prijetna služba.
 Ponudbe je poslati 1738-3
JOS. ULČAKAR
 Trst, ulica S. Francesco šte. 2.

Muhe so zopet sitne!
 Onesnažijo stanovanja in jedila, pre-
 našajo boleznin od bolnikov in mrličev,
 od izmetkov in mrhovine, trpinčijo
 človeka in žival.
 Nastavite povsod ameriško na-
 stavo za lov muh

„Tanglefoot“
 Eden list 10 vin. (za 2000 muh). Dobi
 se povsod. 5-140
Glavna zaloga za Kranjsko:
Edmund Kavčič
 v Ljubljani.
Triumph-štedilna ognjišča
 za gospodinj-
 stva, ekono-
 mije i. t. dr. v
 vsakoršni iz-
 peljavi. Že 30
 let so najboljše
 priznane. Pri-
 znana tudi kot
 najboljši in naj-
 trpežnejši izdelek. Največja prihranitev
 goriva. Specijaliteti: Štedilna ognjišča
 za hotele, gostilne, restavracije, kavarne
 i. dr. Ceniki in proračuni na razpolago.
 Glavni katalog franco proti doposlani
 znamki. 543-34
Tovarna za štedilna ognjišča „Triumph“
 S. Goldschmidt & sin
 Wels 16. Gorenje Avstrijsko.

Avstrijski
izdelek!
Novost!
Kleinoscheg
Derby sec
 napravljen iz fran-
 coskih vin 2
 priporoča za blago-
 voljni poizkus
ANTON STACUL
 v Ljubljani.

4 pari čevljev za 5 K.
 Ker sem pri nekem konkurzu nakupil
 ogromno število čevljev, jih bodem prodal
 še kratak čas po čudovito nizkih cenah in
 sicer: 1 par moških in 1 par ženskih usnj.
 čevljev na trakove, dobro podkovanih, dalje
 1 par moških in 1 par ženskih modnih
 čevljev, vsi 4 pari so močni in narejeni po
 najnovejšem kroju, za zimski čas gorko
 podvlečeni; velikost po cm.
 Vsi 4 pari stanejo samo 5 kron. —
 Denar naj se pošlje po nakaznici ali pa
 plača po povzetju. — Zamenja dovoljena,
 tudi se denar brez pomisleka vrne.
 Razpošiljalnica čevljev 1742
A. Gelb, Krakov, št. 40/4.

St. 17.708. Razglas.

Občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane sklenil je v svoji seji
 dne 17. maja t. l., da se imata katoliško pokopališče pri sv. Kristofu in pa
 vztočno od istega ležeče pokopališče evangelijske cerkvene občine, ker sedaj
 ležita že v obsegu mesta, v smislu dvornega dekreta z dne 23. avgusta 1764
 št. 2951 opustiti, ter s 1. dnem maja 1905 za nadaljnjo pokopavanje zapreti.
 Mestni magistrat kot politična oblast prve stopinje pa je po kolegijalnem
 posvetovanju v seji dne 9. t. m. na podlagi poročila mestnega fizika dr. Ivana
 Kopřive z dne 7. maja 1901 in glede na izjavo mestnega stalnega zdravstve-
 nega sveta z dne 29. maja 1901 spoznal, da je pokopališče pri sv. Kristofu
 tudi iz zdravstvenih ozirov nedopustno in da je s 1. dnem maja 1905 za na-
 daljnjo pokopavanje zapreti.
 To se v smislu § 62. občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljano
 z dne 5. avgusta 1887 dež. zak. št. 22 javno razglašajo z dostavkom, da je onim,
 ki imajo iz kacega posebnega pravnega naslova pravico pokopavati na omenje-
 nih 2 pokopališčih v grobnicah ali kupljenih grobovih, morebitne stvarne ugo-
 vore proti sklepu občinskega sveta z dne 17. maja t. l. in proti odločbi mest-
 nega magistrata z dne 9. t. m.

najkasneje do 30. dne julija t. l.
 vlagati pismeno pri mestnem magistratu ljubljanskem.
Mestni magistrat v Ljubljani
 dne 13. junija 1904.

Na Bledu
 v dependenci hotela „TOPLICE“
 ordinira vsako soboto
 1754-1 zobozdravnik
Dr. E. Bretl.

Za kolesarje jako važno!
 Preden se kdo odloči nabaviti si kolo, naj ne zamudi ogledati
 si zalogo ali vsaj naročiti cenovnik pravih PUCHOVH KOLES,
 najnovejših modelov, katerih edino zastopstvo ima
Fran Čuden v Ljubljani.
 * * * * * **Pozor!!!**
 One častite gospode, ki se zanimajo za 535-18
motor-kolesa
 vabim, naj si sleherni ogleda pri meni razstavljeno kolo PUCH-
 MOTOR, da se prepriča, kako fino in popolnoma preprosto je se-
 stavljeno, tako da se vsakdo lahko takoj priuči voziti.
Puchovo kolo vedno pred vsemi drugimi!

Dr. Démeter vitez Bleiweis-Trsteniški
strokovni zdravnik za notranje bolezni in za bolezni v nosu in vratu
na Resljevi cesti št. 7 1752-1
ordiniral bode od 1. do 31. julija le vsako soboto
od 10.-12. dopoldne in od 3.-5. popoldne.

Nestrupene barve za pleskanje.
Varstvo proti zastrupljenju s svincem.
„Lithopone“
je edino nadomestilo za strupene, škodljive svinčene barve; delavce varuje ne-
srečnih svinčenih bolezni, delodajalca pa ohranja vesele in zdrave delavce. Pleska
se z njim lepo in stanovitno, kakor z vsako svinčeno barvo. „Lithopone“ je ce-
neji kakor vse druge barve za pleskanje in je napredaj v vsaki poljubni barvi.
Specialiteti: **sivo (Bleichenstein)** (smleto kar za pleskanje),
rdeče (Rothstein)
Barve za železniško industrijo.
V. znamka Dobiva se v vseh trgovinah z barvami v monarhiji. V. znamka
Zahtevajte izključno le sode z vpisano varstveno
1576-4 znamko in pečatom firme.
Lithopone- in kem. tov. : Kasern pri Salzburgu.
Pisarna: Dunaj, I. Wallnerstrasse št. 11.

Restavracijski vrt
Koslerjeve pivovarne.
V četrtek, dne 23. junija t. l.
vri se

kresni večer
z velikim umetalnim ognjem
* **vojaškim koncertom.** *
Godba c. in kr. pešpolka št. 27, kralj Belgijcev pod vodstvom
kapelnika g. T. CHRISTOPH-a.
Začetek ob 8. uri zvečer. — Vstopnina 60 vin., otroci do 10 let prosti.
Najlepši, električno razsvetljeni vrt v Ljubljani.
Dobra pijača in okusna gorka in mrzla jedila.
Za mnogobrojni obisk prosi z velespoštovanjem
Marija Erbežnik, restavratorka.
1755
Ako bi bilo vreme neugodno, bode koncert prihodnji dan v petek, 24. junija.

Po visoki kralj. dežel. vladi proglašena za zdravilno
rudninsko vočo
čista alkališko-muriatiška
Apatovačka kiselica
ni samo najboljša in najzdravjša
namizna pijača
ampak tudi najkoristnejša in najznamenitejša
* **zdravilna voda** *
ki je od prvih zdravniških avtoritet priporočena
in deluje nenadkrljivo pri bolešnih želodca, pljuč,
požiralnika, raznih katarjev, astme, mehurja,
kamna, hemeroid (zlate žile), steklih in zrnatih
jeter, gorečice in raznih ženskih bolezni.
Odlikovana s 13 zlatimi in srebrnimi kolajnami.
„Upravitelstvo vrelca Apatovačke kiselice“
Zagreb, Illica št. 17. 457-37
Dobiva se po vseh lekarnah, drogerijah, restav-
racijah in gostilnah.

Največja zaloga, najboljša in najcenejša
za naročanje ozir. nakupovanje
Copichev za pleskarje, sobne
Lakov, pristnih angleških, za
Emajlne prevlake, pristne, v posodah po 1/2, 1/4,
Jantarjeve glazure, Edino trpežno in
za podo, najlepše mazilo za
Voščila, štedilnega, brezbarvna in barvastega za
Rapidola, pripravna za vsa-
Brunolina, za barvanje narav-
nega lesa i pohištva.
Olje proti prahu.
ADOLF HAUPTMANN
I. kranjska tovarna oljnatih barv, fir-
nežev, lakov in steklarskega kleja.
LJUBLJANA.
Ustanovljeno l. 1832.

Ljubljana Ljubljana
IVAN TERDAN
slikar in pleskar 1801-5
Ljubljana, Vegove ulice št. 8
se priporoča slavnemu občinstvu
v mestu in na deželi za izvršitev
vseh v svojo stroko spadajočih
del po najnižjih cenah.

Premnogo priznanj in diplom.
Hugo Vit Jung
Uvoz Trst. Izvoz
Razpošilja se carine prosto in poponoma
brez vsakih stroškov.
Najboljša kava 5 kg. po 12, 14,
15 in 16 K.
Čaj 1 kg. po K 1.90, 6.—, 8.—, 10.—, 12.—.
Namizno olje (sodček okoli 30 litrov
(25 kg. po okoli 30 K)
Olje za cerkvene svetilke
(sodček okoli 30 litrov (25 kg.) po okoli 25 K.
Vina (sodček primeroma 30 litrov)
dalmatinska, istrijska, italijanska
Brundizij, rdeča (krvna) ali bela, pristno
prirodna, najfinije kakovosti 18 do 20 K.
Za pristnost blaga jamčim.
Skrbna postrežba. 1041 11
Cenik zastoj in poštnine prosto.

GRAND PRIX
Pariška svetovna razstava 1900.

Svetovnoslavna ustna voda.
Dobiva se povsod. 972-23

K 120!
Da omogočim ta prijetni
in koristni sport v vseh
krogi, dobavljam za
samo K 120 novo kolo
1904 z realno pisarno garancijo vstevši
acetileno svetilko, zvonce in orodje. S
prostim tekom in zavoro zadaj 24 K več
Nova kolesa: orožna, Helikal Premier, Gre-
ger po izvirnih tvorniških cenah.
!!!Rabljena kolesa!!!
samo kvalitetne znamke po K 75 in 80,
skoro nova K 85 do 95 Mična damska ko-
leska posebno ceno. Zunanji gumijevi ovoji
K 7, 8 in 9; zračne cevi K 4 do 5; vseh
dimenzij Reithofer-Kontinental, „Dunlop“
plašči 12 K, cevi 6 K; acetileno svetilke
K 3, 4 in 5, zvonci 80 vin., avtomatski
zvonci K 2.30, sedla K 5, 4delna teleskop-
ska sesalke K 2, nožne sesalke K 3 do 4
lonček emajlnega laka v vseh barvah po
K 1. Citonice za brzo ponikljanje lonček
K 2. Razpošiljam samo proti povzetju, za
gotov denar ali če se znesek pošlje naprej
Cenovnik zastoj Biciklij in šivalni stroji.
M. Rundbakin, Dunaj, 9.
Liechtensteinstrasse 23. 1691 2

Franc Stupica
Ljubljana
Marije Terezije cesta 1.
v Ančnikovi hiši zraven „Figovca“
priporoča slamozeznice, mlatinice,
čistilnice, gepelje, preše za gro-
zdje in sadje, samokolnice, pluge
in brane najboljšega izdelka;
dalje: sesalke za vodo in gnojnice,
pocinkane, asfaltirane, svinčene cevi
za napeljavno vodo, razne tehtnice
z uteži, štedilnike, kuhinjske oprave,
nagrobne križe, nakovala, privijake
žage in kotle za klajo in žganje.
Portland in Roman cement
železniške šine in traverze, poljski
mavec. 1109-10
**Mizarsko, tesarsko in klju-
čavničarsko orodje**
ter vse druge, v železno stroko
spadajoče predmete.
Vedno velika zaloga
špecerijskega blaga.

Nad 30 let obstoječa, živahna in večjega obsega
trgovina z mešanim blagom
v zvezi z gostilno
na Gorenjskem
se odda za dobo več let v najem.

Na razpolago je prodajalna z večjimi skladišči. — Hiša z dvema sobama in
vinsko kletjo za gostilno, petimi sobami za stanovanje z drugimi potrebnimi pro-
stori vred. — Pri hiši je vrt, gospodarsko poslopje, hlev i. t. d.
Naslov za ponudbe pove upravništvo „Slov. Naroda“. 1482-10

Idealnokrasko posestvo naprodaj!
Prekrasna leža (senčnato), posestvo meji na dve okrajni cesti in je na vse
strani ločeno; velik park; železniška postaja; pošta in brzojav. — **Gratčin-
sko poslopje** s 17. sobami; mnogo postranskih prostorov; vse novo in
knežje, prav praktično urejeno; lesene prevleke in stropi. Kloseti na vodo, vo-
dovod, telefon.
Vrtnarska hišica; **hlevsko poslopje** za 6 konj, kompletno, luksurizno
opravljeno (kljake, marmornate prevleke); osuševalna naprava na cevi; kolnica
za 12 voz s cementnim tlakom, veliko podstrešje, prostor za lonžiranje. **Ste-
klen cvetličnjak**, 22 metrov dolg, postavil I. Gridl, Dunaj; vodovod, klet
za sočivje, velik zelenjadni vrt, lesena uta, kozele; **regijsko** (pokrito), pro-
stor za Lawn-Tennis, vrtna lopica, velik ribnik, kopalna uta. — Njive, travniki
itd., okoli 11 ha in gozdovi okoli 14 ha. Lastna lovska pravica. 750 sadnih
dreves (jabolka prezimijo). 1731-3
Veliki rezervirani studenci, vodnjaki, kanalizacije itd.; prekrasne ceste. Vse
v **lastni režiiji** prav vestno oskrbovano. Investirana je večja vrednost. Itra-
nilniška bremena 25.000 gld. **Preda se** le proti gotovini. — Opise pošilja
grščina Novi Šalek pri Velenju, Štajersko.

... Rumbersko, belgijsko in šlezjsko platno ...
v vseh širinah 1259-8
namizni prti, serviete, brisalke, žepni robci, šifoni in
pavolnato blago. ... Švicarske vezanine.
Perilo za opreme nevest
za hotele in restavracije ...
po izvirnih tvorniških cenah.
Izborno blago! Velika izbira!
Anton Šarc specialna ...
... trgovina
v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 8.

Kaj je in kaj obsega ?
ravnokar v c. kr. dvorni in državni tiskarni
dovršeno delo, ki sta ga pospeševali vis. c. kr.
ministrstvi notranjih zadev in za trgovino:
Avstrijski centralni kataster
Ta doslej prva izdana, na podlagi avtent. uradnih podatkov sestavljena
edina popolna
Adresna knjiga za vse
* * * **Avstrijsko**
obsega v 10. oz. 11. zvezkih, ki se lahko posamič kupijo:
Vse protokolirane in neprotokolirane trgovske, industrijske in
obrtne obrate in natančno oznamenilo njih protokoliranja.
Vse naslove abecedno urejene po deželah, krajih in obrtih.
Abecedno urejeni zaznamek strok za vse zvezke.
Popolni LEKSIKON KRAJEV in POŠT. 3182-56
V vsakem zvezku v c. kr. vojaško-geografičnem zavodu na-
pravljeni zemljevid dotične dežele.
Natančno oznamenilo vsake mestne, tržke ali krajevne občine,
oziroma kraja.
Pri vsaki občini se tudi dalje natančno razvidi:
okrajno glavarstvo in okrajno sodišče, obseg, število pre-
bivalstva, občevalni jezik, cerkvena oblastva, šole, poštne,
železniške, paroplovske, brzojavne in telefonske postaje.
Cena zvezkom:
Zv. I. DUNAJ ... K 13.— Zv. VI. PRIM. I. DALM. K 6.60
Zv. II. SP. AVSTRIJSKO „ 14.60 Zv. VII. TIR. I. PREDARL. „ 12.—
Zv. III. G. AVST. I. SLCB. „ 11.80 Zv. VIII. CESCO (dva dela) „ 32.—
Zv. IV. STAJERSKO „ 10.— Zv. IX. MOR. I. SLEZIJA „ 25.—
Zv. V. KOR. I. KRANJSKO „ 8.— Zv. X. GAL. I. BUKOV. „ 27.—
Naroča se v
KATASTERSKI ZALOGLI, Dunaj IX. Hörlg. 5.
kakor tudi v vsaki knjigotržnici tukaj in v inozemstvu.